

modernă — ci de ceva mult mai important. Ioan Bogdan și-a dat, fără îndoială, seama de marea utilitate a acestei limbi pentru studierea materialelor documentare din arhivele și bibliotecile polone, unele din cele mai prețioase materiale pentru istoria română, alături de cele din depozitele rusești. El editase în 1893, 1895 și 1900, în colecția Hurmuzaki, trei volume de documente din sec. XVI—XVII, culese de Hasdeu și Ion Bianu în arhivele din Polonia, și-a dat seama personal de marea însemnătate a acestor arhive pentru istoria noastră și ca atare a considerat necesară pregătirea specialiștilor în cunoașterea limbii polone pentru a putea pune în valoare amintitele materiale istorice.

Tradiția inaugurată de Ioan Bogdan a continuat tot timpul la Universitatea din București, unde limba polonă a fost studiată de numeroși tineri, care apoi au făcut cercetări în arhivele și bibliotecile din Polonia, îmbogățind istoria noastră cu numeroase și prețioase materiale istorice.

O serie întreagă de slaviști români, ca P. P. Panaitescu, I. C. Chițimia, Gh. Duzinchevici, T. Holban, I. Corfus, Elena Eftimiu și alții, și cercetători poloni, ca regretatul Olgierd Górka, St. Łukasik, T. Gostyński și alții au continuat să meargă pe urmele lui Ioan Bogdan și prin studiile și cercetările lor, în care de multe ori au adus importante contribuții la studierea legăturilor istorice româno-polone, au contribuit la o mai bună cunoaștere a celor două popoare prietene.

* * *

Scrisorile anexate³¹, care reprezintă un material util pentru istoria slavisticii române, ca și a celei polone, trebuie considerate mai ales în perspectiva necesității adâncirii colaborării științifice dintre slavistica română și cea polonă de azi.

³¹ Scrisorile polone din corespondența lui Ioan Bogdan se află în posesiunea subsemnatului, fiindu-ne cedate spre publicare de prof. I. Lupaș, căruia i le-a donat familia regretatului slavist.